

[Maigaard.]

lemmer af dette høje ting går ud og spørger deres vælgere, hvad den folkeafstemning egentlig drejede sig om, vil de pege på, at det var noget med økonomi. Det var det, man kunne se af annoncerne osv. Jeg synes også, det står fast, at den politiske integration i løbet af 1973 er løbet meget hurtigt, stik imod hvad man har lovet, stik imod hvad man sagde den 2. oktober 1972. Vi kan se det på topmøderne. Vi kan se det på Københavnerreportagen. Vi kan se det på den fælles optræden på sikkerhedskonferencen. Vi kan se det på de fælles forhandlinger med USA. Vi kan se det på det fælles standpunkt til Mellemøsten, og vi kan se det i FN, hvor der er opstillet et maskineri — det blev så udmærket beskrevet af hr. Stinus, og det er alt, hvad jeg har påstået, men det er der også — der er opstillet et EF-maskineri i FN og i FN's arbejde. Der kan vi se det.

Det er kommet, som hr. Tillisch så rigtigt sagde, ad køkkenvejen. Det var ikke noget, man fortalte folk, og man gjorde alt, hvad man kunne, for at de ikke skulle finde ud af det. Det, der står fast, er, at befolkningen ikke er blevet informeret om den politiske integration, og det, der står fast, er, at folketinget har fået sendt sagerne frem som efterretningssager. Jeg nævnede i formiddags en lang række eksempler på, at vigtige politiske anliggender, stik imod hvad der står i loven om det udenrigspolitiske nævn, var sendt frem som efterretningssager, efter at tingene var sket, og ikke ét eneste af eksemplerne er blevet gendrevet, ikke ét eneste eksempel.

Vi er for åbenhed. Vi er imod politisk integration. Vi er tilhængere af klare standpunkter, også fordi det er nødvendigt for en folkelig debat. Derfor vil jeg gerne på vegne af hr. Ib Christensen, hr. Overgaard Nielsen, hr. Ib Nørhund og mig selv fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget modsætter sig det politiske samarbejde mellem EF-landene, som er gennemført uden godkendelse ved forudgående folkeafstemning, og som strider mod de forudsætninger, der før 2. oktober 1972 blev forelagt den danske befolkning,

går tinget over til næste sag på dagsordnen.“

Vi håber, at vi hermed kan drive de tavse og de lukkede EF-tilhængere frem imod klarhed.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Honoré (KrF):

Jeg har med stor interesse lyttet til EF-modstandernes argumenter, og så vidt jeg kan forstå, går de først og fremmest ud på, at EF har politiske konsekvenser, som ikke blev fremholdt af markedstilhængerne før folkeafstemningen.

Hr. Maigaard har nogen ret i, at de fleste EF-partier — det gælder dog ikke kristeligt folkeparti — i stor udstrækning prøvede at sælge EF før folkeafstemningen ved hjælp af de økonomiske fordele og ikke lagde så stor vægt på de politiske fordele af et medlemskab.

En sådan argumentation finder jeg forståelig på grund af vort lands meget truede nationaløkonomi, men til gengæld gjorde EF-modstanderne alt for at fremmane uhyggelige politiske konsekvenser af EF. Modstanderne fremholdt, at et ja til EF var ensbetydende med et ja til en politisk integration. Derfor kan man nu efter folkeafstemningen ikke fra SF's og kommunisternes side komme og sige, at befolkningen ved folkeafstemningen kun sagde ja til et rent økonomisk samarbejde og ikke til et politisk. Det var med fuldt kendskab både til de økonomiske og de politiske konsekvenser af dansk tilslutning, at en overvældende majoritet af befolkningen sagde ja.

Jeg savner i hr. Maigaards indlæg en stillingtagen til, hvorvidt medlemskabet har medført de økonomiske fordele for valuta-indtjeningen, der blev lovet af tilhængerne og bestridt af modstanderne. Jeg tager det som en stiltiende indrømmelse af, at EF-modstanderne på dette uhyre væsentlige punkt tog fejl. Danmark ville være i en særdeles ulykkelig økonomisk situation uden for EF, sådan som også hr. Niels Helveg Petersen påviste.

Jeg vil derimod give hr. Maigaard ret, når han efterlyser en større åbenhed i regeringens EF-politik. Det er nødvendigt at få